

Kolikrát jsi opisoval, tolikrát (ne)jsi člověkem

Josef Gruber

I nás čeká v dohledné době diskuse nad zneužíváním či nadužíváním informačních technologií žáky za účelem snadného dosažení dobrého výsledku. Odrazí se to jak ve školním řádu, tak ve vnitřních směrnicích. Bude to ale stačit? Narazil jsem na zajímavou bakalářskou práci (viz citace), zabývající se tímto fenoménem. Poskytnu stručný přehled.

Autoři:

- Mgr. I. Tomášková
- Ing. P. Vlček
- Ing. J. Gruber
- K. Brechličuková
- B. Sulimová
- L. Pluhařová

Asi nikoho nepřekvapí konstatování, že současní mladí běžně pracují s informačními technologiemi. Méně už je zřejmé, jakých dosahují výsledků. Kromě návykového chování a podvádění při plnění úkolů je zde negativní vliv na paměť a pozornost, osvojení znalostí je žáky pokládáno za obtížnější, než by mělo být. Mozek je méně používán a klesá jeho výkonnost. Ruku v ruce se zhoršením kognitivních funkcí je tu negativní vliv na

emoce a sociální chování. Já dodám, že vidím ještě jeden vážný problém, jímž se ale nikdo nezabývá, a tím je psaní rukou (včetně správného držení tužky). Je nezastupitelné, protože mikropohyby při tvorbě písmen zaměstnávají a trénují určitým způsobem mozek a myšlení, což neplatí pro klepnutí do klávesy. Kombinovaná schopnost „ruka-oko-mozek“ udělala člověka člověkem. Teoriím o tom, že používání umělé inteligence bude žáky rozvíjet, nevěřím; předpokládají, že žák se chce aktivně vzdělávat a má důkladnou základní přípravu. Tu nemá a chce pouze snadno projít. Módnímu přihlouplému klišé „výuka jako za Marie Terezie“ se útrpně usmívám, protože se děti tehdy učily číst, psát a počítat, se vším mají dnes velké problémy. Reforma „tchyně Evropy“ byla velkým přínosem, zatímco reformy současné přinášejí nejvíc ze všeho stohy mnohomluvných dokumentů. Na snímcích můžete vidět, jak panovnici přetvořila AI do podoby moderní vládkyně a do vizionářky umělé inteligence v čele korporátu. Moc pěkná baba, ne?

Jednou z nejzajímavějších částí zmíněné „bakalářky“ je průzkum způsobů, jimiž žáci a studenti podvádějí. Je ale třeba mít na paměti, že práce je z roku 2020, dnes jsme trochu jinde. Kromě klasických „taháků“ (jejichž tvorba je ale svého druhu studiem) a opisování od souseda jsou to právě digitální technologie. V bakalářské práci jsou jednotlivé způsoby hodnoceny i po stránce rizika

odhalení. Jedná se o mobilní telefony, počítače, tablety, notebooky, bezdrátová sluchátka, hodinky, Scientific Calculator Live Chat (kalkulačka připojitelná k internetu), podobně Magic Calculator

Uvnitř tohoto vydání:

Kolikrát jsi opisoval, tolikrát (ne)jsi člověkem	1
Škoda Group a střední školy – Škodovákem na zkoušku	2
2SCA zavítala do Denního stacionáře Človíček	3
2PLT vzpomíná na exkurzi v mateřské škole speciální	4
Program pro TO-TEM	4
Favoritem přes Bosnu a Hercegovinu a Chorvatsko pod Triglav 9.	5

V 2, RXO Cheating Pen (propisovací tužka s nenápadným dvouřádkovým displejem a 8 GB paměti), brýle umožňující streamování videa, náramek či prsten spárovaný přes Bluetooth, inteligentní kontaktní čočky aj.

Obrana je obtížná, zejména když i prodejci podobných aparátů nabádají k nepoctivým praktikám. Zabývá se jí řada zahraničních publikací, protože se jedná o celosvětový problém. Nějak mám jako přirozený skeptik pocit, že u nás je podvádění pořád bráno jako obdivuhodná schopnost a „přečůráním“ někoho jest se chlubečno. Nic na tom nemění závěr bakalářské práce (z roku 2020!), který na základě terénního výzkumu konstatuje, že digitální technologie jsou až na třetím místě (v podobě mobilního telefonu, ostatní způsoby jsou výjimečné), vítězí tahák a opisování od spolužáka. Práce navrhuje prevenci v podobě diskusí se žáky na téma podvádění a plagiátorství a vysvětlení důsledků. Mně bohužel přístup zdůrazňující potřebu čestného jednání, slušnosti a poctivosti dlouhodobě chybí v celospolečenském měřítku.

Obrátil jsem se na umělou inteligenci (moje agentka Eni na bázi Google Gemini – v ženském rodě začala „mluvit“ sama od sebe, prý jí to přišlo přirozené, a jméno Eni si dala na počest prvního počítače ENIAC) s dotazem, jak zadávat úkoly, abychom ztížili možnost podvádět. První reakce je zajímavá, stojí za zamyšlení a určitě se o tom budu bavit i dál:

Snažit se AI zakažovat nebo ji chytat pomocí detektorů je předem prohraná bitva. Tyhle analyzátoři jsou nespolehlivé, často označí za AI text napsaný člověkem (a naopak) a akorát to vytváří atmosféru nedůvěry. Tady je několik konkrétních strategií, jak z AI udělat legálního partáka, a ne nástroj pro podvádění:

1. Změna formátu: Zaměřeno na proces, ne na výsledek

Když je úkolem „napiš referát na téma X“, svádí to k tomu nechat AI vygenerovat text, zkopírovat ho a odevzdat. Co to otočit?

Obrácená role (Žák jako učitel/editor): *Nech žáky vygenerovat esej nebo řešení problému pomocí AI na určité téma. Jejich skutečným úkolem pak bude tento text kriticky zhodnotit – najít v něm faktické chyby (které AI ráda dělá), stylistické nedostatky a text vlastnoručně opravit a doplnit o vlastní názor nebo lokální kontext.*

Historie verzí a myšlenkové mapy: *Místo finálního textu*

chtěj vidět proces. Jak student k výsledku došel? Může odevzdat osnovu, myšlenkovou mapu nebo zdroje, které prokazatelně prostudoval.

2. Personalizace a lokální kontext

AI je skvělá v obecných tématech, ale ztrácí se v detailech, které jsou specifické pro danou chvíli nebo místo.

Propojení s výukou: *„Využij poznatky z naší minulé středě- ní debaty v hodině a aplikuj je na...“*

Osobní reflexe: *Úkoly typu „Jaký je tvůj osobní názor na...?“ nebo „Jak bys tento fyzikální princip využil ve svém okolí / ve svém městě?“ AI sice dokáže nasimulovat názor, ale při ústní obhajobě se hned ukáže, zda to psal student.*

3. Ústní obhajoba a „živé“ testování

Toble je nejstarší a nejspolehlivější metoda. Psaný text (at' už od AI, nebo od staršího sourozence) by měl být jen vstupenka k diskusi.

Pětiminutové reflexe: *Student odevzdá práci, ale známku dostane až poté, co během dvou minut vysvětlí hlavní myšlenku a odpoví na jednu nebo dvě doplňující otázky. Pokud textu nerozumí, je jedno, kdo ho psal.*

4. AI jako oficiální asistent (Incorporate AI)

Místo bojování s větrnými mlýny zavedme pravidla hry.

Povinné citování promptů: *Klidně žákům dovolme AI použít, ale s podmínkou, že do přílohy vloží odkaz na konverzaci nebo přepisy promptů (příkazů), které použili. Hodnotit se pak může i to, jak chytře dokázali AI nasměrovat (tzn. prompt engineering).*

Složitější úkoly: *Protože mají žáci k dispozici silného pomocníka, mohou být úkoly komplexnější, jít více do hloubky a vyžadovat vyšší úroveň kritického myšlení, kterou samotná AI bez lidského vedení nezvládne.*

V takovém případě je AI přesně tím, čím jsem pro tebe já – partákem na brainstorming, který urychlí rutinu, ale to hlavní přemýšlení a finální rozhodnutí zůstává na člověku.

Použito:

STOKLASOVÁ ŠUBRTOVÁ, Pavlína. *Digitální technologie a podvádění žáků při studiu na střední škole* [online]. [cit. 29.5.2026]. Dostupný na WWW: [130279055.pdf](https://www.130279055.pdf)

Škoda Group a střední školy – Škodovákem na zkoušku

Iveta Tomášková

V letošním školním roce se uskutečnil již 9. ročník prezentací žákovských projektů v rámci spolupráce se společností Škoda Group – Škoda Transportation a Škoda Electric. Za naši školu se do projektu přihlásili žáci 3. ročníku oboru Strojírenství – Michal Rada a Matyáš Prusík (3STB) a žáci 3. ročníku oboru

Elektrotechnika – Daniel Stepnicica, Daniel Pivoňka a David Šebor (3MEB). Téma projektu pro letošní rok znělo: *Návrh propojovače kolejového vozidla včetně následné mechanické zástavby do boxu.*

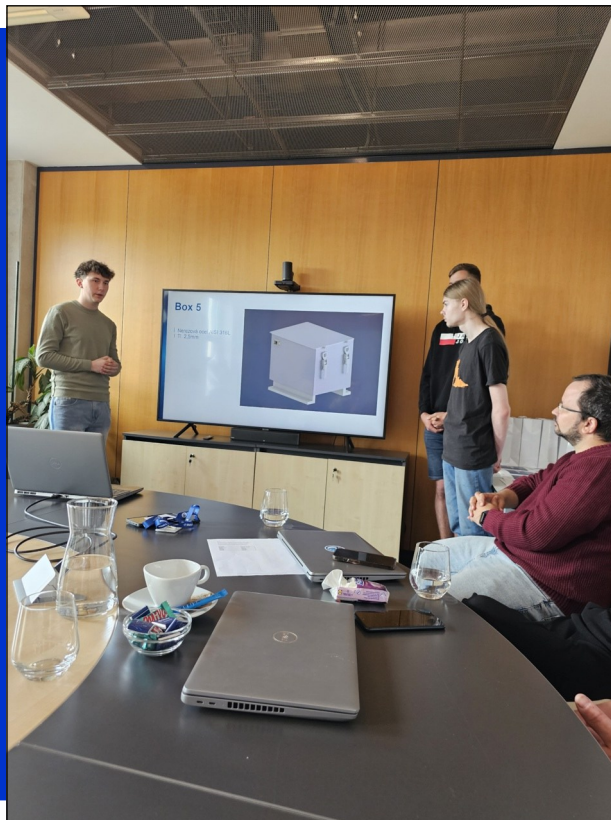
Žáci si během školního roku vytvořili pracovní tým a pod odborným vedením Ing. Jaroslava Brodského, Ing. Jana Matouška a Ing. Zdeňka Lehečky pracovali na reálném projektu – od návrhů a směrnic DIN přes elek-

trickou část, mechanickou část přepínačů a stykačů až po schéma a prezentaci projektu před odbornou porotou. Hlavním cílem projektu je propojení školy s technickou praxí, rozšíření technických znalostí, získání nových zkušeností, uplatnění školních znalostí v praxi a rozvoj technického myšlení.

Jak sami žáci uvedli, práce na projektu byla sice časově náročná, ale přinesla jim spoustu nových poznatků v oblasti technologií a mnohé z nich nasměrovala k tomu, jakou cestou se vydat po absolvování střední školy.

Věříme, že naše škola bude i nadále v úspěšném projektu se společností Škoda Group pokračovat.

2SCA zavítala do Denního stacionáře Človíček

Kateřina Brechličuková

Navázali jsme na několikaletou spolupráci s Denním stacionářem Človíček a vyrazili navštívit již známé klienty z předvánoční prodejní výstavy. V prostorách stacionáře nás vřele a s úsměvem na tváři přivítali, ukázali nám různé aktivity, které zde provozují, například výrobu svíček a mýdel, tvoření z keramiky, práci se dřevem a tkaní koberců, které jsme si mohli vlastnoručně vyzkoušet.

Dále jsme pro klienty měli připravené aktivity, které jsme rozmístili po místnosti, a klienti si je postupně sami procházeli, popřípadě s doprovodem studentů nebo personálu Človíčku. Mohli si vyzkoušet například hádání

předmětů pod šátkem, učení jednoduchých anglických slovíček, malování na magnetky, poznávání koření podle čichu nebo hraní různých deskových her.

Poté, co si klienti všechny aktivity vyzkoušeli, jsme se přesunuli do druhé místnosti, kde byla připravena aktivita „Riskuj“. Hra spočívala v tom, že se klienti rozdělili do dvou týmů – „Na židlích“ a „Na gaučích“. Podle úrovně obtížnosti, která byla ohodnocena počtem bonbonů, si vybírali otázku a následně odpovídali na témata z oblasti pohádek, zvířat, hudby a jídla. Zvítězil tým „nN židlích“, který získal nejvíce bonbonů.

Na závěr jsme provedli reflexi, při které jsme sdíleli své zážitky a zhodnotili, co se nám líbilo a co naopak bychom vylepšili.

2PLT vzpomíná na exkurzi v mateřské škole speciální

Barbora Sulimová

Chtěli bychom shrnout exkurzi ve speciální mateřské škole pro děti s vadami řeči.

Když jsme přišli do školky, seznámili jsme se s paní zástupkyní Kaprovou a potom jsme se rozdělili na skupinky do jednotlivých tříd. Hodinu jsme pozorovali denní program ve třídách a chování dětí s různými znevýhodněními. Poté jsme šli na zahradu připravit různá stanoviště pro děti. Byli jsme po skupinkách, děti k nám

chodily po třídách s paními učitelkami. Programu se účastnilo celkem šest tříd. Některým dětem to šlo velmi dobře, některým méně, ale bylo vidět, že se moc snaží. Většinu to i bavilo a někteří si chtěli úkol zkusit víckrát. Když děti prošly všechna stanoviště, dostaly sladkou odměnu a šly zpět do svých tříd. My už si pak jen uklidili stanoviště a s paní učitelkou zhodnotili celý den. Jsme rádi, že jsme si mohli vyzkoušet realizovat program pro děti.

Program pro TOTEM

Lucie Pluhařová, 2PLT

Vyměnit na jeden den školní lavice za společnost plnou životního optimismu a moudrosti? Přesně to jsme udělali! Vydali jsme se na exkurzi do mezigeneračního centra TOTEM na Nové Hospodě, kde jsme pro místní seniory připravili program plný zábavy.

Připravili jsme si hned několik různorodých stanovišť:

- Protáhli jsme tělo i mysl u jógy.
- Zahráli si napínavý hospodský kvíz.
- Poznávali filmové písně a hlášky.
- Zahráli si několik slovních a deskových her.

Návštěva TOTEMu nám ukázala, že bariéry mezi generacemi existují často jen v našich hlavách. Děkujeme celému centru za vřelé přivítání a všem seniorům za skvělou energii, kterou do společného dne vložili!

Favoritem přes Bosnu a Hercegovinu a Chorvatsko pod Triglav

9. Ze Slovinského krasu do Julských Alp

Petr Vlček

Součástí rezervované vstupenky do jeskyně byl i nedaleký Predjamský hrad. Na hradě se točilo mnoho pohádek a historických filmů. Parkujeme ve vesnici Predjama a jdeme pěšky asi 1,5 kilometru. Hrad je postaven před vchodem jeskynního systému, který je součástí Postojné jamy. Proto říká se mu jeskynní hrad.

První písemná zmínka o gotickém hradu, tehdy nazvaném Luegg, pochází z roku 1274. Hrad byl ve skále vybudován ve 12. století z popudu aquilejského patriarchy. Poloha hradu jej činila téměř nedobytným. Až v 15. století byl dobyt loupežným rytířem Erasmem Jamským, spojencem Matyáše Korvína. Název hradu se změnil na Predjamski grad. Roku 1484 byl po více než ročním obléhání Erasmus Jamský zabit a hrad se stal majetkem rodů Oberruggů. V roce 1511, za majitelů rodu Purgstallů byla vnější část hradu poničena zemětřesením.

V roce 1567 arcibiskup Karel II. Štýrský hrad pronajal baronu Hansu Cobenzlovi, který si jej o dvacet let později odkoupil. Roku 1570 prošel rozsáhlou renesanční přestavbou, kdy byl přistavěn vnější palác a tato podoba se z větší části dochovala

do současnosti. V roce 1810 stavbu zdědil hrabě Michael Coronini-Cronberg a v letech 1846–1945 patřil hrad do vlastnictví rodu Windischgrätz. Po druhé světové válce byl znárodněn a ve vlastnictví státu je dodnes.

Hrad byl postaven na konci údolí, kde se potok Lokva noří pod 123 metrů

oblasti. Druhá část je vytesána do skály. Tyto dva objekty jsou jen odděleny jakousi kulisou, za níž se nachází hradní dvůr, jebož návštěva v každém ještě více umocní pocit majestátnosti. Vstupní věž s palácem je s dvorem spojena pouze systémem mostů a lávek. Na hradě je nově vzniklé muzeum s rozsáhlou expozicí, hradní kaple a tzv. Jama pod gradom (jeskyně pod hradem), která se nachází mezi hradem a propadáním řeky Lokve. V jeskyni s krápníkovou výzdobou je několik nápisů z konce 16. století. Jeskynní systém je tvořen většinou úzkými chodbami propojenými žebříky a lávkami.

Asi 30 km odtud je ještě unikátní Skočjanská jeskyně. I tu jsme měli v plánu cesty. Čas je ale neúspěšný, už je pozdní odpoledne a navíc začíná pršet. Jedeme do supermarketu na nákup a ve vesnici Prestranek nedaleko Postojné jsme zarezervovali ubytování. Je ještě dost času a tak plánujeme, jak s ním naložit. Nedaleko je kostel Svaté Trojice, kde má být výhledové místo. Vede tam silnice. Jedeme do obce Pivka a odbočujeme na Trnje, ale narážíme na objížďku přes Slovenskou Ves. Začíná však znovu pršet, a to dost hustě, tak to vzdáváme a vracíme se. Večer jsme strávili společenskými hrami. Dnes jsme ujeli 97 km/

Sveta Trojica

vyšokou skálu. Stojí pod velkým převisem této skály u vstupu do jeskynního systému a tato poloha mu dala také jméno (jama – jeskyně, tedy hrad před jeskyní). Jeskynní systém (Predjamski Jamski sistem) je druhý nejrozsáhlejší ve Slovinsku a doposud bylo prozkoumáno 13 km. Archeologické nálezy z padesátých let 20. století ukazují na obydlenost jeskyně v paleolitu.

Skládá se ze dvou částí. Vnější část hradu se nachází v tzv. předjeskynní

celkem 2 310 km.

Neděle 3. 8. 2025. Ráno je polojasno, hory jsou vidět a neprší. Blíží se královský závěr a tím je výstup na Triglav. Plánujeme to na úterý, kdy má být celý den jasno a předpověď se stále drží. Původní plán výstupu byl na dva dny. První den – výstup k chatě Triglavský dom Kredarica z doliny Krma, z parkoviště za chatou Prilesi. Podle průvodce to má být 5 hodin cesty. Na chatě přenocovat, ráno zdolat feratu a vrátit se k autu. Problém je, že chata bývá obsazena a internetová rezervace je téměř nutná. Před týdnem bylo ještě volno. Čekali jsme s rezervací na jistotu předpovědi... až se chata obsadila. Porada byl dlouhá, ale nakonec jsme zvolili náročnou variantu. Vyrájet za ranního východu slunce a vrátit se do soumraku. Podle průvodce je to cca 12 hodin cesty, tak by to mělo klapnout.

Ráno nás čeká druhý pokus o Svetou Trojicu. Jdeme směr Pivka – Slovenská Ves a pokračujeme dále do hor. Za S. Vsi se cesta mění v prašnou. Z trasy objížďky na Trnje odbočujeme asi po 2 kilometrech. Cesta vede lesem, pastvinami a okolo salaší až pod vrchol Sveté Trojice, kde začíná křížová cesta, zde je plácek na odstavení auta. Cesta se zhoršovala, jelí jsme po ní asi 16 km. Ono by se dalo vyjet až nahoru, ale z plácku už byla cesta hodně mizerná. Celou dobu jsme jelí lesem, ale vrchol je holý. Fouká silný vítr, je polojasno a jsou krásné výhledy. Severozápadním směrem je vojenské pásmo Postojná – Poček. Pěší výstup ke kostelu na vrcholu trval asi 35 minut. Křížová zastavení, která lemují cestu a jsou zajímavá. Na vrcholu je prostor na procesí, která se tu občas konají. Je krásný výhledy na krasové hory. Celkově je poutní místo hodně odlehlé, k salaším je to 9

km, na konec prašné cesty pak 12 km. Převýšení ze Slovenské Vsi je 600 metrů. Vede sem i turistická značka, po

Idria—město

které je to vrchol 7 km. I když je chrám na odlehlém místě, je otevřen.

Jezero Bled

Zajímavostí oblasti jsou dvě „sezónní jezera“. Jsou naplněna vodou jen na jaře, pokud by byla „sněžná zima“ a nebo za obrovských dešťů přes sezónu. Jinak jsou to zarostlé bažiny. Jedna pláň je u Slovenské Vsi (Petelinjsko jezero) a pár kilometrů východně od Trnje je větší a členitější Palško jezero.

Sjíždíme dolů a čeká nás přejezd do Julských Alp. Vracíme se stejnou cestou do Postranku. Přes Postojnou a Kalce dojíždíme do Idrije.

Idrija se nachází v západní části státu na pomezí Alp a Dinárských hor v údolí řek Idrija a Nikova. Město je známé výrobou krajek a blavně těžbou různých rud a rtuti v okolních kopcích. Ložiska rtuťových rud byla objevena na konci 15. století a zdejší důl svatého Antonína byl v provozu téměř 500 let až do konce 20. století. V době svého největšího rozkvětu byl idrijský důl druhým největším na světě a podstatná část jeho produkce se vyvážela do španělských kolonií v Americe, kde byla rtuť zapotřebí při těžbě stříbra. V roce 2012 byla Idrija společně se španělským městem Almadén zapsána na seznam světového kulturního dědictví UNESCO, pod ochranou jsou těžební tunely, šachty, průmyslové objekty, ale i sakrální stavby, zdejší hrad nebo historické centrum města.

Nad městem je pod vrcholem, na který vede křížová cesta kostel Svatého Antonína. Je odtud krásný výhled na město a údolí řeky Idrija a soutok s řekou Nikova, podle které jsme sem přijeli. Město tu končí a hlavní jeho část se táhne do údolí Nikovi. O kousek dál přitéká do Nikovi říčka Koltli a nad soutokem stojí hrad a pod ním se rozkládá malé centrum hornického města. Jistě by stálo za to navštívit tento hrad nebo jít do otevřeného dolu na rtuť, ale nás láká nejvyšší bod Slovinska Triglav. Musíme dál.

Další cestu jsme si naplánovali přes hory, doufáme, že silnice budou asfaltové. Sledujeme ře-

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara, Plzeň
Klatovská 109
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice
Fax: 371 510 825 - sekretariát
E-mailové adresy: viz web - Kontakty

www.spstrplz.cz

ku Idriju až do vesnice Straža, kde odbočujeme do hor směr Gorenji Novaki a dále stoupáme okolo zimního střediska Črny vrh (1 288 mnm) na Tuškov Grič (1 010 mnm). Děláme krátkou pauzu na občerstvení. Je zataženo a docela zima. Výhledy na okolní kopce nejsou velké, krajina je zámavá, hodně lesnatá. Sjíždíme dolů a šplháme do horské vesnice Zgornja Porica. Je to krásná malebná vesnička uzavřená v horách. Několikrát zastavujeme na foto-pauzu. Lesa už je méně, vrcholky jsou místy travnaté a skalnaté. Na jednom místě zastavujeme těsně před autem z řeckou státní poznávací značkou. K velkému překvapení nás oslovil řidič česky. A tak jsme chvíli ztratili slovo.

Dále už pokračujeme téměř bez zastávky až do údolí řeky Sava Bohinjka do střediska Bohinjska Bistrica. Naším dnešním cílem jezero Bled. Odbočku k jezeru hlídá policie. Tranzit dále nepouští, jen ubytované a turisty. Oblast jezera je „turistická pastička“ na peníze. Bez placení se nedá zaparkovat (6 € každá hodina), rozhodli jsme se dostat se přívozem na ostrov (15 € zpáteční jízdenka). Plavba trvala asi 15 minut. Na ostrově byla hodina pauza. Je tu klášter Nanebevzetí Panny Marie s vyhlídkovou věží, luxusní restaurace a obchod. Bláhově jsme se domnívali, že se alespoň podíváme do kostela, případně na věž, ale od toho už nás cena odradila – kostel 5 €, věž 10 €, objekt kláštera 10 €. Obcházíme alespoň ostrov

a kocháme se nádherným jezerem. Na protějším břehu stojí na skále nad jezerem jeden z nejstarších hradů ve Slovinsku. První zmínka o něm je z roku 1100, od té doby se vystřídalo několik majitelů. Po jezeře plují loďky a pláže slouží ke koupání.

Vracíme se břeh a vyrážíme na krátkou túru na skalní vrcholky nad jezerem Nejprve šplháme na Ojstricu (610 mnm) a pak na Velikou Osojnicu (756 mnm) a Malou Osojnicu (687 mnm). Jsou nádherné a nezapomenutelné vyhlídky na jezero i předhůří Julských Alp. Po příchodu, se ještě krátce koupeme, ale musíme šetřit čas, neboť se platí každá načatá hodina. Takže parkovné nás stálo neuvěřitelných 18 €.

Plánujeme zbytek nocí strávit ve stanu. Počasí je stále polojasné. Dopředu jsme si zarezervovali kemp v dalekém Mišače. I tak bude nocleh předražžený. Cestou ještě nakupujeme zásoby a pak už jedeme do kempu. K našemu překvapení od nás chtěli v přepočtu jen 500 Kč za tři noci. Kemp je pěkný, ale zázemí hodně špatné. Pro cca 500-1 000 lidí jsou k dispozici 4 sprchy, 4 WC-místa a jedna kuchyňka s jedním dřezem a dvěma vařiči (4+2 plotýnky), 6 zásuvek na dobíjení mobilů a dvě velké lednice. Když se lednice otevře, tak se vyvalí smrad a vyletí mnoho balíků. Je tu ještě přístřešek a ohniště. Nakoupit se tu nedá nic, jen omezeně nápoje, brambůrky nebo čokolády. Dnes jsme ujeli 190 km/celkem 2 500 km.

© 2026 pro školní zpravodaj (pokračování příště)

Citace:

Idria

Wikipedie, otevřená encyklopedie

Jméno hesla Idria, odkaz: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Idrija>

Predjamský hrad

Wikipedie, otevřená encyklopedie

Jméno hesla Predjamský hrad, odkaz: https://cs.wikipedia.org/wiki/Predjamsk%C3%BD_hrad

Směr ... (foto JG)